

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap XV. Sibi diffidere, omnemque in Deo spem ponere, magnum esse medium ad tentationes superandas, & quid causæ sit, quod Deus tam succurrat, qui in illo confidunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

rie iaci videt, timet ne in terram labatur, & disrumpatur, sed posteaquam bis terve est proiectum, metus eximitur, laudatque gesticulatoris dexteritatem, ac miratur.

Eodem modo & serui Dei, quod habitus & dexter sit Deus, & longo rerum usu & experientia probatus, optime nobiscum ludere nouerit, nos exaltando & humiliando, vulnerando & sanando, idcirco nec prospera nec aduersa metuunt, licet se fragiles & quasi vitreos norint; sciunt enim boni artificis manibus se teneri, qui vitream illam phialam non franget, nec labi sinet. *In manibus tuis sortes meae.*

Psalm. 30. 16.

In Ecclesiastica historia refertur, dixisse Abbatem Isidorum: Iam quadraginta annos cum vno vitio pugno, & nunquam consensi. Et de alijs sanctis monachis similia exempla continuarum & longarum tentationum leguntur, cum quibus magna fiducia & robore dimicabant. Illi fuerunt gigantes scientes bellum, quos tanquam bello expertos nos imitari oportet.

Isidorus Abbas.

Baruch 3. 26.

Sanctus Cyprianus, ut hic nobis fiduciam & animu addat, allegat illud Esaiæ: *Nolite timere: Quia redemi te, & vocaui te nomine tuo; meus es tu. Cum transieris per aquas, tecum ero, & flumina non operient te: cum ambulaueris in igne, non comburearis, & flamma non ardebit in te: quia ego Dominus Deus tuus, Sanctus Israel Saluator tuus.* Ad hoc etiam multum faciunt blanda illa & suauia verba, quae per eundem Prophetam dixit Deus: *Ad uera portabimini, & super genua blandientur uobis. Quomodo si cui mater blandiatur; ita ego consolabor uos.* Aduerte, quanto amore & suauitate mater infantem recipit, dum quid timens ad eam accurrit, quomodo illam amplexatur, & uera dat, quomodo os ori eius applicat, & illi blanditur & fouet. Maiore multo tamen amore, & blanditijs amplexatur Deus eos, qui ad eum in tentationibus & periculis accurrunt. Hoc dicebat Propheta sibi in tentationibus & tribulationibus magno so-

Cypr. l. de exhort. marty.
Esai. 43. 1.

Esai. 66. 11.

lacio fuisse, & vires & animum suggestisse: *Memor esto uerbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti. Hac me consolata est in humilitate mea, quia eloquium tuum uiuificauit me.* Idem & nobis solatio esse deberet, & nobis animum dare, & fiduciam in tentationibus addere: Deus enim uerbis suis deesse non potest. *Impossibile est mentiri Deum:* dicit sanctus Paulus Apostolus.

CAPVT XV.

Sibi diffidere, omnemque in Deo spem ponere, magnum esse medium ad tentationes superandas, & quid causa sit, quod Deus tam succurrat, qui in illo confidunt.

Sibi diffidere, & omnem in Deo fiduciam ponere, singulare & efficacissimum est medium ad uictoriam & triumphum de tentationibus adipiscendum. Hincq; uidetur, Deum in multis sacrae Scripturae locis non aliam assignare rationem, ob quam aliqui protexerit, & tempore tribulationis & tentationis liberauerit, quam quod in illo sperauerit, & illi filius sit. *Quoniam in me sperauit, liberauero eum. Qui saluos facit sperantes in se.* Proter est omnium sperantium in se. Vnde Ecclesia illam orationem sumpsit: *Procedit in te sperantium Deus.* Et Psalmo 56. idem allegat, & Deo proponit Propheta, uultum obliget, ad illi misericordiam exhibendum: *Miserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo.* Idem & Propheta Daniel facit: *Quoniam non est confusio confidentibus in te.* Et Sapiens ait, neminem unquam in Deo sperantem confusum fuisse: imo tota sacra Scriptura familiarum sententiarum plena est: de quo superius planius diximus, & ideo necesse non erit hic pluribus de eo agi.

Sed uideamus, quid causae sit, quod hoc medium tam sit efficax, id auxilium a Deo

Deo obtinendum, & cur Deus tam illis adfit, qui in illo confidunt, & sibi diffidunt. Ratio huius & sapius ante posita est, & eandem ipse Dominus Psalmo 90. allegat: *Quoniam in me speravit, liberabo eum, & defendam eum. Quare? Protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.* Exacte illud sanctus Bernardus exponit, dum ait: *Si tamen cognoverit nomen meum, ne sibi tribuat, quod liberatus est, sed nomini meo det gloriam.* Tunc enim Deus negotium sibi sumit, & onus in se suscipit: & ad gloriam & honorem suum dirigit. Dum vero quis sibi medijs & diligentia suæ fidit, totum sibi adscribit, & Deo aufert, & se eo honore & gloria, quæ Dei solius est, extollit, illum Deus in fragilitate permanere sinit, vt nihil efficiat; vt enim ait Propheta: *Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibis viri beneplacitum erit ei. Beneplacitum est Domino super timentes eum, & in iis, qui sperant super misericordiam eius; hisque copiosam & abundantem misericordiam, fauorem & auxilium impertitur.*

Sanctus Augustinus ait, ideo Deum subinde dona & fauorem suum differre & permittere, vt diu in nobis remaneant aliquorum vitiorum reliquiæ, & prauæ inclinationes, quas habemus, quas plane vincere & delere non possumus. Non vt damnemur, sed humiles simus. Commendans nobis gratiam suam, ne facilitatem in omnibus assequuti, nostrum putemus esse, quod eius est: qui error multum est Religionis pietatique contrarius. Sin. hæc facile acquireremus, nõ tanti ea faceremus, persuadentes illa nostra diligentia parata esse. Sanctus Gregorius in verba illa Iob: *Eccc non est auxilium mihi in me,* dicit: Plerumque enim virtus habita deterius, quam si deesset, interfecit: quia dum ad sui confidentiam mentem erigit, hanc elationis gladio transfigit: cumque eam quasi roborando viuificat, eleuando necat: ad interitum videlicet pertrahit, quem per spem propriam ab interna fortitudine fiducia euellit. Sæpius tam male Dei donis & virtute uti-

mur, vt vtilius nobis foret ea non habere, eis enim superbimus, & statim nobis valde fidimus, & nobis, viribus nostris & diligentijs adscribimus, quod pura puta Dei gratia & misericordia possidemus. Ideoque Deus nobis sua sæpe dona negat, & millies suam quis insufficientiam & fragilitatem experitur in multis operibus bonis, magnis & paruis, quæ facere non potest, dum vellet, & permittit, vt longo tempore hæc insufficientia duret, vt se discat humiliare, & sibi non fidere, nec sibi quid adscribere, sed omnia in Deum referre. Tuncque canere & dicere poterit: *Arcus fortius superatus est, & infirmi accincti sunt robore.*

D. Vinzenz. tract. de vita spirit. c. 3.

1. Reg. 2. 4.

CAPVT XVI.

De orationis remedio, vbi & aliquot iaculatoria orationes ponuntur tempori tentationum accommodata.

1. &

ORATIONIS medium semper nobis valde commendatū esse debet, nam medium omnium est generalissimum & præcipuum, quod ideo sacra Scriptura & Sancti nobis proponunt. Idemque Christus nos docet, vt videre est in Euangelio: *Vigilate & orate, vt non intretis in tentationem.* Idque non solum verbo, sed & exemplo nos ipsa passionis nocte docere voluit, dum se longa & profixa oratione ad pugnam illam pararet. Non quod ipse eo opus haberet, sed vt nos erudiret, sic in omni nostra aduersitate & tentatione agere. Abbas Iohannes dicebat, Religiosum esse oportere similem homini, qui sinistra manu ignem, dextera vero aquam fert, vt ignem incendentem aqua statim extinguat. Sic & in nobis incipiente ardere, turpium & inhonestarum igne ardere & incendi, statim aqua ad manum habenda, & orationis aqua vtendum, vt extingatur. Adducit & aliam similitudinem, & dicit: Religiosum similem esse homini, qui sub ma-

Abbas Iohannes.